

MIT LIVS OMVEJ

Af Anne Krabbe Poulsen, redaktion

VAR MAN UNG I 80'ERNE, SOM UNDERTEGNEDE, OPLEVEDE MAN MOONBEVÆGELSEN SOM NOGET FARLIGT, JA NÆRMEST SOM NOGET, DER SMITTEDE. IKKE MINDST MEDIERNE OG IBEN MELBYES BOG "MOONIE" BIDROG, OG BIDRAGER STADIG, TIL EN FORSTÅELSE AF MOONBEVÆGELSEN, SOM NOGET USKYLDIGE UNGE FANGES IND I, OG HVOR DE EFTERFØLGENDE HJERNEVASKES. FRITAGELSE AF ANSVAR OG UNDERKENDELSE AF DEN FRIE VILJE CEMENTERES I IBEN MELBYES ROMAN – SEKTMEDLEMMET ER ET OFFER.

Martin Herbsts selvbiografiske bog "Mit livs omvej", skrevet i samarbejde med journalist Jacob Egevang, modsger denne forestilling, nedbryder myter og nuancerer det sekteriske fænomen på en befriende og troværdig måde. Den femdobbelte danmarksmester i billard Martin Herbst træder ind i Moonbevægelsen som 18-årig, ind i en altopslugende idealisme, der med troen på Moon som den nye Messias, skal oprette ikke mindre end paradys på jorden. Han går ind i det med troen på at skabe en bedre verden, og han er overbevist om, at Moon er vejen til at skabe fred og kærlighed på jorden. Martin Herbst er en dedikeret og arbejdsom moonie, der selv i bagklogskabens lys, kan se, at han i sit storhedsvanvid på dette tidspunkt er ved at udvikle sig til en farlig person: han er en mand med skudsikre

forklaringer på ALT. Han bliver hurtig leder af Moonbevægelsen i Slovenien med udsigt til at nå endnu højere i hierarkiet. Han offerer alt: karriere, uddannelse, familie, valg af kone og deres førstefødte søn bortadopterer de til et barnløst par i bevægelsen. Alt sammen af et ærligt hjerte. For til sidst at ofre det, han har ofret det hele for, nemlig Moonbevægelsen. Hans verden styrter i grus, da han tager til Amerika, møder Moon og den øverste ledelse. Skuffelsen over, at Moon ikke en gang selv kan leve op til sektens lære, skubber Martin Herbst ud i sit livs erkendelse: "Jeg græd i bogstaveligste forstand i månedsvis. Mit hjerte var blevet sprængt i tusind stykker i mit bryst, jeg kastede op, og jeg mistede ligefrem kontrollen over min afføring engang. Jeg var blevet til vand. Jeg døde, mens jeg levede. Jeg var blevet bedraget, men det mest smertefulde var, at det gik op for mig at bedraget begyndte og endte ved mig selv". Værsgo, dette er krads, men den virkelige virkelighed – mennesket kommer ingen steder uden at være "nede at vende".

Bogen kan læses som en klassisk dannelsesfortælling: hjemme-ude/hjemløs-hjemmeigen. Det gør den forbavsende genkendelig og menneskelig. Selv om Martin Herbsts historie på mange måder ligger meget fjern fra ens egen mindre opsigtsvækkende dannelseshistorie, så ligger den alligevel overraskende tæt på, fordi den er så elementær for ethvert menneske.

Hvordan finder man sig selv igen, når det man tror på, viser sig at være et stort bedrag, der i sidste ende er et stort selvbedrag? Nogle påtager sig en offerrolle og fralægger sig ansvaret, andre vedkender sig sin historie, sine valg og lærer af sine fejl. Den sidste handling klæder unægteligt mennesket mest – bogen fortæller om sådant et rigtigt menneske!

Mit livs omvej.
En dramatisk rejse til Moon-bevægelsens indre.
Af Jacob Egevang og Martin Herbst
Lindhardt og Ringhof, 2009.

